

For det andet siger vi, at unge også skal have tilbud om ganske almindeligt arbejde i stedet for mærkelige projekter til halv aflønning eller på dagpengesats, når det drejer sig om dem over 25 år. Vi synes, det er en hån mod mennesker at sige, at i stedet for et arbejde eller en uddannelse skal de i forskellige former for aktivering og sådan noget. Der er altså slet ikke tale om, at vi ikke skal give folk tilbud. Vi skal i høj grad give folk tilbud, men det skal være reelle tilbud med et reelt indhold, både når det drejer sig om uddannelse og om arbejde. Det er det, uenigheden går på, ikke på spørgsmålet, om man skal give de unge muligheder. Vi synes i høj grad, de skal have muligheder, men det skal være mulighed *er* og ikke kun den mulighed, regeringen vil give dem.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først til hr. Ole Vagn Christensen: Vi er helt med på, at man ikke skal lade folk gå arbejdsløse i årevis uden tilbud, og vi er slet ikke uenige i, at man skal fremrykke tilbud, tværtimod. Vi er helt uenige i de metoder, regeringen vil tage i anvendelse, men vi ser meget gerne, at der gives gode tilbud så hurtigt som muligt til de arbejdsløse. Problemet er bare: Hvis tilbudene ikke kommer, hvis de ikke er gode nok, hvis de ikke fører til job, og hvis samfundet ikke er i stand til at tilbyde de arbejdsløse et arbejde, hvorfor skal de arbejdsløse så betale prisen?

Hr. Ole Vagn Christensen snakker om, at vi skal lade det komme an på en prøve, og det er jo en opfordring til et væddemål. Jeg har sådan set ikke noget imod væddemål, hvis de, der indgår det, sætter deres egne penge eller deres eget liv som indsats. Men det er jo andres, nemlig de arbejdsløses fremtid, der er indsatsen, og det er dem, der taber, hvis hr. Ole Vagn Christensen taber væddemålet.

Så må jeg lige sige til hr. Helge Sander, at jeg bliver altid så rørt, når jeg hører de lange foredrag om, hvor vigtigt det er med kontrol af de arbejdsløse og bistandsmodtagerne og alle almindelige mennesker. Kontrol er godt! Men bare en gang imellem kunne jeg ønske mig, at Venstre og De Konservative i fællesskab havde vist bare lidt af den samme iver efter kontrol, da det drejede sig om de skattesnydere, der fik lov til at boltre sig i årevis, mens de to partier havde regeringsmagten. Det havde klædet dem, hvis de havde udvist samme iver over for dem, der har

mange penge, og som er meget dyrere for samfundet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Denne gang vil jeg begynde bagfra og tage den sidste først, nemlig hr. Frank Aaen.

Jeg synes, det var et meget interessant indlæg, hr. Frank Aaen holdt angående fremrykningen, at man ikke havde noget imod den. Det er jo sådan set netop det, det hele handler om. Man kan, som jeg sagde før, være i den situation, at man lægger store, ambitiøse planer op, som vi har gjort, og siger, at målet skal nås, og så siger hr. Frank Aaen, at det kan vi gøre uden risiko.

Men hr. Frank Aaen ved også godt, at sådan noget gør man ikke uden risiko. Det bliver vores opgave i de kommende år at være med til at understrege, at det faktisk kunne lade sig gøre, og det er selvfølgelig helt klart, at vi har et ønske om, at alle ressourcer og alle kræfter bliver sat ind på, at det skal lykkes. Derfor skal systemerne indrettes efter virkeligheden, og derfor har jeg ikke de samme betænkeligheder som hr. Frank Aaen.

Det spørgsmål, hr. Aage Frandsen kom med, nemlig betragtningerne om de unge, var også meget interessant. Hr. Aage Frandsen var enig i princippet, og det, der lå i spørgsmålet, var, om lovgivningen er god nok og giver muligheder nok, eller om vi kommer i den situation, at vi får en hel masse discount. Jeg tror helt klart, som det også er nævnt i lovforslaget, at det er det ordinære uddannelsessystem, det handler om i første omgang, og så ligger det også sådan . . . Nu kan jeg se, at tiden er udløbet, så må jeg vente med den sidste del af bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det var egentlig hr. Aage Frandsens sidste indlæg, der fik mig til at bede om ordet. Det er hele diskussionen om de unge, hvor det, hvis man skal lytte til hr. Aage Frandsen, nærmest lyder, som om det, regeringen nu er i gang med, er at lave en masse ulykker over for de unge, lave nogle særlige uddannelsesforanstaltninger osv. osv., som de unge skal tvinges ind i.

Men det er jo ikke tilfældet. Sandheden er, at også for de unge, vi her taler om, er hele uddannelsessystemet åbent. Hvis disse unge gerne vil gå i gang med en erhvervsuddannelse, er der intet i uddannelsessystemet, der forhindrer dem i at gå i gang. Tværtimod har vi indrettet vores